

med Ændringsforslag Nr. 143. — Ændringsforslag Nr. 25 gaar ud paa at forandre Ordet „Embedsfradømmelse“ til „Afsættelse“. Embedsfradømmelse finder kun Sted i de Tilfælde, hvor Straffeloven specielt foreskriver Embedsfortabelse som Straf, men der gives jo mange andre Tilfælde, hvor det kan være nødvendigt, at Dommeren fjernes, og derfor tro vi, det er mere adækvat at bruge Ordet „Afsættelse“. Hvorledes der skal gaas frem, naar man ønsker at fjerne en Dommer, er jo nærmere foreskrevet i § 35, og det finde vi ikke noget at erindre ved. De følgende Ændringsforslag ere blotte Konsekvenser af andre Ændringsforslag, som jeg allerede har omtalt.

Ændringsforslag Nr. 31 drejer sig om Kommunedommerne. Flertallet af Udvalget mener ikke, at der er nogen Anledning til at indføre denne Institution, idet det ikke vilde være muligt at skaffe tilstrækkeligt kvalificerede Folk dertil rundt omkring i Landet, hvorfor det let vil blive en meget lidt paalidelig Retspleje, der paa den Maade vil opstaa. Fordi Sagerne ere mindre, er der ingen Grund til at tro, de skulde være lette at afgøre, de kunne ofte være lige saa vanskelige som større Sager. Men dernæst har det ogsaa forekommet os, at der vil opstaa en vis Retsulighed, idet Sagsøgeren kan vælge, om han vil gaa til Kommunedommeren eller til Retten i 1ste Instans, medens sagsøgte intet Valg har, uaagtet det ofte vil være forbundet med mere Ulejlighed og Bekostning for ham at møde for Retten, hvis Sagsøgeren vælger det, end at møde for Kommunedommeren. Det forekommer os, at der vil blive en Retsulighed, en Ulighed i Parternes Stilling, som der næppe er nogen Grund til. Man kan jo ikke, hvad ganske vist mange ere tilbøjelige til, gaa ud fra, at Sagsøgeren altid har Ret, man maa jo erkende, at det fra først af staaer som noget ganske uvist, hvem af Parterne der har Ret. Noget hænger ogsaa vor Stilling til dette Forslag sammen med vor Stilling til Ændringsforslag Nr. 143, thi dersom Jurisdiktionsforholdene blive ordnede paa den Maade, vi have tænkt os, vil der ikke blive saa langt fra vedkommende Parts Bolig til nærmeste Ret, som der maaske ellers vil blive, saaledes altsaa, at Af-

standen ikke vil komme til at spille saa stor en Rølle, som efter Lovforslaget. Dernæst har det ogsaa, da det vel er Lovforslagets Mening, at Afgørelser af Kommunedommere i alle Henseender skulle have samme Retsvirkninger som Domme baade som res judicata og med Hensyn til Gentagelsevirkning, forekommet os, at være temmelig betænkeligt at give saa usikre Afgørelser saa vidtgaaende Virkninger. Det er jo ikke blot i civile Sager, at der er Adgang til Benyttelse af Kommunedommere, det gælder ogsaa om visse Straffesager, f. Eks. om Sager vedrørende forskellige Overtrædelser af Næringslovgivningen og deslige. I saadanne Sager indtræder der i Gentagelsestilfælde ofte meget alvorlige Virkninger for de paagældende, men det forekommer os, at Afgørelsen, naar den lægges i Hænderne paa Folk, som ikke ere Jurister, vil blive alt for prekær og usikker til, at det kan forsvares at tillægge den saadanne Virkninger. Derfor har Flertallet under Nr. 31 stillet Forslag om, at disse Bestemmelser om Kommunedommere skulle udgaa. Nr. 31 er jo ogsaa et af de Forslag, som ville drage Konsekvenser efter sig paa flere andre Steder; det er vel ikke paa saa grumme mange Steder, det drejer sig om, men Kommunedommerne komme dog oftere igen i Forslaget.

Jeg forbigaar nu de Afsnit, som ere udtagne til at behandles andetsteds, og fortsætter med dem, som høre under dette Afsnit, og det næste er da Ændringsforslaget under Nr. 58 til § 95. Det gaar ud paa at give de nuværende Underretssagførere Adgang til at procedere i et noget større Omfang, end Lovforslaget gør, idet deres Adgang til Møde for Landsretterne som første Instans efter vort Forslag ikke gøres afhængig af, om de have praktiseret i den sidste Tid, men kun af, om de ved Lovens Ikrafttræden have Beskikkelse som Underretssagførere. Naar de have det, bør de efter vor Mening ogsaa have Adgang til at procedere ved Landsretterne, for saa vidt disse fungere som Retter i første Instans. Vi have dernæst ment at burde gøre en Tilføjelse for under visse Betingelser at opretholde den Adgang til at blive Sagførere, som nu tilkommer Amts- og Retsbetjentfuldmægtige.